

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput LIII. De Fratre, qui de sublimi cecidit, non læsus fuit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

dam tempore postquam Missam suam celebraverat , & Sacristiam se exuturus jam intrare vellet, vidit à longe lumen ardens de candelabro lapsum jacere supra nudum pannum mensæ illius, de qua Sacerdotes ad celebrandas Missas sacris vestibus se vestire solent. Quid egit? Damnum timens tardo incessu derelicto festinavit ad locum, ubi hoc incendium erat, & lumen ardens supra præfatum pannum lapsum amovere sollicitans, putaverat enim ab incendio supradictum pannum omnino consumptum esse, sed ecce idem pannus absque ulla sui læsione aut combustionis signo reperitur; quique incendiij locus ob miraculi magnitudinem à devoto tum temporis Monasterij Custode videlicet à Fratre Joanne Warburg in circumferentia ejus ac cum filis seriis nitidissimè cornatus & elaboratus fuit. O magnum stupendumque miraculum, quod nostris factum est temporibus, magnum inquam apud illos, qui B. MEINULPHUM, cujus pia intercessione factum hoc non ambigitur, magnum in cordibus suis habent. Idem etiam lumen, cujus ardoris vis ad hoc divinitus sublatus erat, ne supradicto panno noceret, usque ad hodierna tempora in dicto Monasterio reservatur de consensu cujusdam devoti Fratris: speraverat namque idem Frater quòd tale lumen, per quod ingens hoc miraculum factum, majoris aliquando utilitatis futurum esset, quod minime impossibile creditur.

C A P U T LIII.

De Fratre, qui de sublimi cecidit, non læsus fuit.

Tempore, quo pistrinum lapideum in Monasterio B. MEINULPHI per sollicitudinem Venerabilis Prioris Arnoldi Huls jam magna ex parte constructum erat, & necdum in eo aliquod lobium factum, sed pro tribus fiendis lobijs unum super aliud cum nudis trabibus in quartum pedem ab invicem distinctis duntaxat fuerat præparatum, idcirco ut idem pistrinum eò citius utilitati, ad quam fuerat factum, deserviret, primò cum straminibus, absque intermixta gleba tegebatur, & dum ad hujusmodi tectum faciendum Fratres laborarent, unus ex ijs nomine Hugo ad hoc deputatus tegentibus supradictum ædificium stramina ministrabat, qui dum quadam vice in sublimi dicti ædificij sub tignis supra cumulum straminis staret,

staret, & gradum stationis minimè observaret, labi cæperat de excelso & per tres trabium situationes pro tribus fiendis lobijs unum super alium casum faciens in terram cecidit, & corpore prorsus illæsus apparuit, postquam verò uno die ob conceptum timorem baculo innixus incesserat, deinde sanus factus ad pristina opera perficienda lætus accessit. Mira res, non tamen in oculis Domini omnia optimè disponentis, quia nisi prædictus Frater divinitus fuisset custoditus, utique super unam de multis trabibus, per quas ceciderat, ad extinctionem vitæ cecidisset, quodsi per dictum casum non statim mortuus fuisset, tamen debilis, & inutilis factus esset. Audiat nunc quomodo à Domino DEO fuerit custoditus. Dixerat namque supradictus Frater, quòd, dum jam labi cæpisset, S. MEINULPHUM invocasset. Opium & optimum Patronum, qui fidelem servum suum Conreparatorem sui Monasterij, quem ad hoc deputaverat, apud DEUM sua pia intercessione maximè, quia in necessitate sua eundem invocaverat, à morte præservavit.

C A P U T LIV.

De Mortuo, qui per intercessionem B. Meinulphi est resuscitatus.

IN districto Castri *Wewelsburg* Colonus quidam habitaverat nomine *Conradus Mölners*, qui quadam infirmitate tactus in ægritudine lecto communi morte finem vitæ fecit, & dum mortuus fuerat, luctus & planctus uxoris ejus, & filiorum (prout naturale est) subsequēbatur, vicinique & vicinæ citius occurrentes cum dolentibus compassionis dolorem de morte sibi cohabitantis multum dilecti viri habuerunt. Et quando idem *Conradus* evidentibus signis mortuus dicebatur ab astantibus, & illi quorum intererat, ut corpus defuncti de lecto supra domus pavementum (sicut moris erat) depocere laborabant, casu supervenit defuncti Soror de civitate *Paderbornensi* nomine *Adelheidis*, & intelligens hæc, quia Fratrem ejus jam defunctum de lecto in terram ponere laborarent, velocissimè accessit, & ambabus brachijs circumcingens defunctum Fratrem valida voce erupit in hæc verba: *Nolite quaso nolite hunc de lecto tollere, non enim*

mor-